

בכלל. הוא אמנם נולד באחד ממושבות השרון, אך שפמו הבלוני, המבטיח לגדול בשנה הבאה, נהפך כבר לחלק בלתי-נפרד מנופם הנפשי לפחות, של בנות ירושלים. עקומת השיגוי היתה פשוט מסחררת, כפי שתוכלו להיווכח, אם תאזינו לסיפורי. יודעי דבר כבר ניבאו לו עתיד מזהיר בהולכיבו או בפריו, אך פתאום הגיעה לכאן כוכבה, צעירה תל אביבית, המחפשת קונסרבטוריון, וקלקלה את הכל. היא האזינה לכל הצינבטים של שלום יודינו, רמזה בנימוס שעוד בהיותה בת עשר הספיקה לקרוא כבר את "ספורי אלף לילה ולילה". שלום לא הבין, המשיך בצינבטים, ואז אמרה לו הנערה בנעימה של פרופסור לפסיכולוגיה נסיונית: "בעצם, אני מכירה את הטיפוס שלו, נשי מטבעו, המשתדל להיראות גברי...". מאותו הערב שותק שלום אבן-חן.

וכמו בחיבת נוח, הסתדרו גם בה זוגות-זוגות. כל מיני חיות, הגוחנים על פני שולחנות עגולים מפוזרים בשטח כשהם לועסים פלטה שוידית או עוגת-קרים, חבריה נגומרת הם הסטודנטים. יש שם מכל הסוגים - אוניברסיטה, קונסרבטוריונים, סימנירים, בית ספר לשירות סוציאלי - במה נפשך חורשקת... מיוצגים כאן כל הטיפוסים - מבחור חובש-ביריט נבוך, הלומד מדעי היהדות, שזו לו הפעם הראשונה להציץ לתוך הבלי העולם הזה (במרכאות רבתים) ועד השויערים והגודניקים - אלה אריות וגמרים של כל גן חיות אנושי, יא זה טרקלין, מועדון - או "עטרה"...

ושעה בע"פ ובכתב, שאין לו כל חלק או מניה באותו בית-קפה, הנקרא בשם "עטרה" בע"מ. וגם אין לו שום קרבה משפחתית לבעלי העסק הנ"ל, אף לא עשה שום חוזה על שירותי תעמולה למענם... ואם בהרתי את "עטרה" לנו" שא רשימתי זו, הרי זה, אך ורק לרגל הטיבה הפרוזאית, שבית-קפה הנ"ל משמש, משום מה, מקלט אקלימי-רוחני נפשי לבני הנוער הירושלמי, לטטודני-טורה הנכבדה של "טרה-סנטה" ורטיס-בון, לפרחי הספרות ופרחחיה בלילות הצנינה שבביתנו הנצחית... אחרי הצי-הרה כזו, החתומה כמו יד, יתן לי הקורא בודאי מפרעת-אימון כמדריך-לעת-מצוא בטיולו בין כתלי "כסית" של ירושלים. ובכן, הבה נכנס...

בלילות אלה שוממים חוצות עיר-דוד כרגיל. קריר. צינת חורף ירושלמי עוברת את המעיל, את האפורה-ירושתי הצבא, את החולצה וחודרת עד לעצמות. תושבי הבירה, בעלי נטיה ברורה לחי מימות ביתית של ד' אמותיהם, הגיפו תריסי דירותיהם, לחצו על כפתור הת-גור החשמלי או מתחממים ליד מגורת-נפט, שריחה ממלא את חלל החדר. ברחובות שורת האפלה. רק אנשים בודדים חומקים-עוברים על פני המד-רכה, אלה החוזרים מקולנוע, או מאינו-מסיבה מתאחרת. ירושלים הישנה שר-נת ישרים, גראית עתה כקריית הנסי-כה הגרמנית... רק אורות מעטים רומי-זים ל"חיי לילה". ובין המעטים הללו נמנים אורות "עטרה".

בירכתי האולם, בחלק השני, המואר בתאורת "תיבת נוח" יושבת הבהימה. קודם כל - משרי השידורים. ובכן שלום בריטון האהוד, בעל קול הערב לאוון, ומשוררת ירושלמית צעירה שאולה ליכתן, המעריצה שירה עב-רית מודרנית וביתוד זו של גזרי וסגוד.

נתחיל מן הקצה הראשון. יושב שם שלום אבן-חן, הדון זיואן של עיר הנצח ושותה קפה הפוך ביחד עם לאה עדי-נית. אינכם מכירים את שלום אבן-חן? תתביישו לכם, איזה ירושלמים אתם

כאן נאלץ עבדכם להפסיק, כדי להסי-ביר את המצב מבחינה עובדתית. ובכן, החתום מטה מוכן להעיד בכל עת

אליהם מצטרף יוסי ארצי, בעל העי-נים הילדותיות והעבר הסוער ועוד שנים-שלושה ג'נטלמנים, שלגודל שמח-תם לא אוכל לתארם הפעם מחוטר מקום. החברים משקיעים עצמם בויכוח על ענינים שברומו של עולם, עד אשר מתחיל להיות משעמם לאחת ה"בנות" - בתלוייה לפרחי הבהימה הנ"ל (קוראים להם "מוסף ספרות"), לידני-עתכם) - ואז מתחילים להזכר ברכי-לות עד שנעשה יותר שמח...

נתחיל מן הקצה הראשון. יושב שם שלום אבן-חן, הדון זיואן של עיר הנצח ושותה קפה הפוך ביחד עם לאה עדי-נית. אינכם מכירים את שלום אבן-חן? תתביישו לכם, איזה ירושלמים אתם

כאן נאלץ עבדכם להפסיק, כדי להסי-ביר את המצב מבחינה עובדתית. ובכן, החתום מטה מוכן להעיד בכל עת

ה"נזירים" - אלה הם קבוצת סטודני-טים ממדעי הטבע. שמם בא מתוך כך, (המשך בעמוד 16)

הצליינים מסיירים...

בימים אלה שישראל שוב אינה מופיעה בחדשות העולם כא-שר היה הדבר קודם לכן, "מ-ספקים" הצליינים המבקרים ב-ישראל מקור להתעניינות בל-תי פוסקת. בעקבות קבוצת-החלוץ עומדים לבוא לכאן רכ-בות של צליינים מכל רחבי-תבל.

בתמונה למעלה:
הצליינים מאזינים להסבר על שרידיהעתיקות הקדושים ב"כפר נהום בגליל."
מימין:
הפסל היהודי ישראל גורי-אריה עומק בתיקון הפסל של בנדיקט הקדוש בכנסיית הדורי-מיציון על הר ציון.
משמאל:
מצב הגבוהות בירושלים הוא מסוכך למדי. ב"מזון המדך דוד" מעיינים הצליינים במפה לקבוע דרך סיוריהם.
צולם: אילני